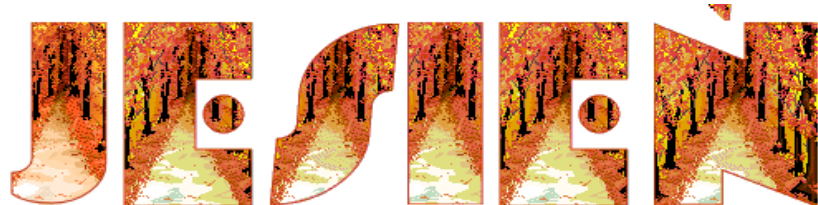

SZKOLNA 8

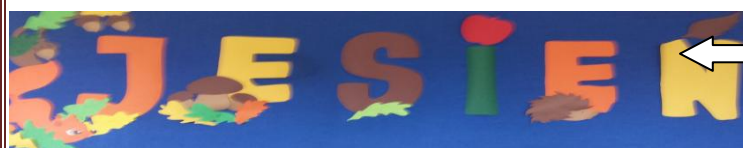
Gazetka Zespołu Szkół w Jasienicy

nr 2, październik 2019 r.

...Jesienne chmury znów pędzi wiatr,
w dalekie strony, w daleki świat.
Zielone drzewa, które chroniły nas,
w żółte kolory zamienił czas...

fragment piosenki

Jesienne dekoracje w naszej szkole.

- Europejski Tydzień Sportu.
- Wywiad z Panem Mateuszem
- Międzynarodowy Dzień Serca.
- Dzień Głośnego Czytania.
- Jesień da się lubić!
- Co nieco o... skarpetkach.
- Code Week w naszej szkole.
- Babciu, Dziadku, potrzebujemy Was!
- To były czasy!
- Dyniowy zawrót głowy.
- Poświęcili się pracy w szkole.
- Takie ciche, ciche Święto...

SPORT TO ZDROWIE!

Europejski Tydzień Sportu (ETS) był organizowany już po raz piąty. W Polsce koordynatorem tego przedsięwzięcia było Ministerstwo Sportu i Turystyki. Do tej akcji, mającej na celu promocję sportu i aktywności fizycznej zachęcał wszystkie szkoły Minister Edukacji Narodowej. W tym roku akcja realizowana była do 30 września i nosiła hasło - **#BeActive (Bądź aktywny)!**

Inicjatywa zorganizowania ETS w naszej szkole bardzo spodobała się uczniom klas I-III. Nasze dzieci uwielbiają lekcje wychowania fizycznego. W czasie trwania Europejskiego Tygodnia Sportu dzieci częściej niż dotychczas uczestniczyły w grach i zabawach sportowych. Na zakończenie ETS, na korytarzu szkolnym uczennice VIII klasy, Marysia i Weronika poprowadziły dla dzieci aerobic. Dzięki aktywnym zabawom, rozmowom, pogadankom, ETS pogłębił wiedzę uczniów na temat licznych korzyści wynikających z aktywnego trybu życia na co dzień.

Wychowawcy klas I-III

W ramach Europejskiego Tygodnia Sportu klasa II a przeprowadziła wywiad z Panem Mateuszem, który nie tylko uczy religii, ale również doskonale biega.

- Od ilu lat Pan biega?

Systematycznie, po trzy razy w tygodniu, biegam od początku tego roku. Wcześniej miałem pojedyncze epizody kilkumiesięczne lub kilkutydniowe, ale zawsze zakończone niepowodzeniem ze względu na brak planu treningowego. Plan i pomysł na bieganie to podstawa!

- W jakich wyścigach brał Pan udział i jakie udało się zająć najlepsze miejsce?

Moja przygoda z biegami ulicznymi rozpoczęła się z początkiem tego roku szkolnego. Do tej pory udało mi się ukończyć dwa biegi na 5 km: PZU „Bieg na piątkę”, w którym zająłem 1080 miejsce na 2806 uczestników oraz „Runbertów”, w którym uplasowałem się gdzieś ok. 270 miejsca, czyli w połowie stawki. Kolejne moje plany to uczczenie rocznicy odzyskania niepodległości w biegu na 10 km. W tego rodzaju biegach każdy, kto go ukończy dostaje medal uczestnictwa, natomiast pierwsze trzy osoby dodatkowo otrzymują nagrody rzeczowe. Biegam amatorsko i dla własnego zdrowia, więc presja wyniku i dobrego miejsca są na dalszym planie.

- Czy bieganie jest niezależne od pogody?

Tak! Istnieje nawet takie powiedzenie, że nie ma złej pogody, są tylko źle ubrani biegacze.

- Czy Pan się kiedyś przewrócił?

Nie, ale kiedyś nadwyrzyłem kolano w odległości 3 km od domu. Nie mając znikąd pomocy musiałem dosłownie doczłapać się do domu utykając na jedną nogę.

- Czy był Pan dobry z W-F'u?

To zależy z czego konkretnie. Zawsze lubiłem siatkówkę i piłkę nożną. Bieganie i koszykówka, jako sporty nad wyraz wytrzymałościowe omijałem z daleka.

- Jak bardzo Pan jest zmęczone po biegu?

To zależy. Czasami wracając do domu czuję się jakbym w ogóle nie biegał, a czasami padam w drzwiach. Zależy od planu treningowego i tego, co danego dnia mam zrobić.

- Czy biega Pan w adidasach?

Oczywiście! Nie jestem Wojciechem Cejrowskim, więc boso nie dałbym rady. Choć w sezonie zimowym, ze względu na śnieg rozważam bieganie w kaloszach.

- Co Pan zabiera do plecaka?

Do plecaka? Ja biegam bez plecaka :) Każdy dodatkowy ciężar to przecież balast!

- Startujecie ze startu wysokiego, czy niskiego?

W biegach ulicznych startuje się masowo ze startu wspólnego, jako cała grupa. Także wszyscy stoją ściśnięci i czekają na wystrzał pistoletu.

- W jakim stroju Pan biega?

Biegam w stroju termoaktywnym, czyli takim który odprowadza wilgoć z ciała. Aktualnie w zimę mam taką specjalną bieliznę z długimi nogawkami i rękawami. Na to zakładam spodenki oraz bluzę z kołnierzem, w którym wyglądam jak ninja. Wszystko po to, aby się nie przeziębic. Oczywiście jeszcze opaska na głowę, słuchawki w uszy i dobra muzyka nadająca rytm!

A więc do biegu, gotowi, ...

- Bardzo dziękujemy za wywiad. Może kiedyś Pan nas zabierze na jakiś maraton?

Oczywiście, wierzę, że nie tylko sobie poradzicie, ale będziecie biec lepiej ode mnie ☺

ŚWIATOWY DZIEŃ SERCA

Uroczystość **Światowego Dnia Serca** jest obchodzona w każdą ostatnią niedzielę września w ponad 120 krajach. W Polsce obchody organizowane są od 2002 roku przez Polskie Towarzystwo Kardiologiczne. Jest to inicjatywa Światowej Federacji Serca przy udziale Światowej Organizacji Zdrowia, UNESCO i UNICEF-u. Celem obchodów jest zwiększenie świadomości społecznej odnośnie chorób serca oraz promowanie zdrowego stylu życia, upowszechnienie podstawowej wiedzy o schorzeniach serca i naczyń oraz o możliwościach ich leczenia i profilaktyki.

W naszej szkole nie zapomnieliśmy o tej uroczystości. W piątek, 27 września nauczyciele klas zerowych i klas I-III rozmawiali z dziećmi jak dbać o serce. Co trzeba robić, by było ono zdrowe i pracowało jak najdłużej.

Wszystkim dzieciom spodobała się **SERCOWA SESJA ZDJĘCIOWA** 😊

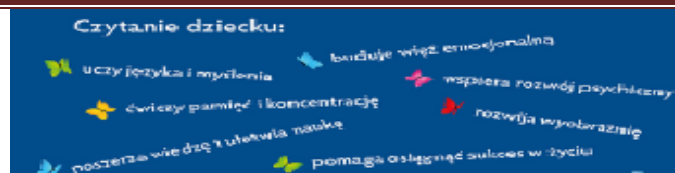

DBAJCIE O SVOJE SERCE!

Wychowawcy klas 0-III

DZIEŃ GŁOŚNEGO CZYTANIA

Od 2001 roku w dniu 29 września 2019 r. obchodzimy Ogólnopolski Dzień Głośnego Czytania. Data 29 września odnosi się do urodzin Janiny Porazińskiej, autorki książek dla dzieci i młodzieży. To Święto ma na celu promowanie głośnego czytania.

Czytanie dzieciom na głos stymuluje ich rozwój, wzbogaca słownictwo i pobudza wyobraźnię. Uczy myślenia, poprawia koncentrację, poszerza wiedzę i ułatwia naukę.

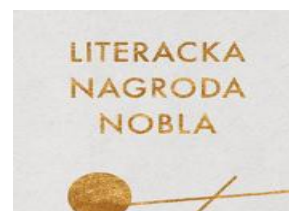
Październik w bibliotece

Październik jest miesiącem bibliotek szkolnych, w związku z tym przez cały miesiąc trwa konkurs na klasę, która wypożyczy najwięcej książek. Serdecznie zapraszamy wszystkich czytelników. Zwycięska klasa otrzyma dyplom dla najlepiej czytającej klasy. Biblioteka zaprasza również na kiermasz taniej książki. Książki zostały dostarczone przez księgarnię i hurtownię Tuliszków. Każdy znajdzie tutaj coś dla siebie.

Już po raz drugi nasza szkoła przyłączyła się do akcji sieci sklepów Biedronka, która wspiera czytelnictwo wśród najmłodszych.

Należy jeszcze wspomnieć bardzo istotną rzecz, otóż nasza pisarka

Olga Tokarczuk otrzymała Literacką Nagrodę Nobla. Jesteśmy z tego bardzo dumni!

Zapraszamy do odwiedzania naszej biblioteki. Oprócz ciekawych książek, na najmłodszych czytelników czekają kolorowanki, łąmigłóWKi oraz Słodziaki.

K. Wąsik

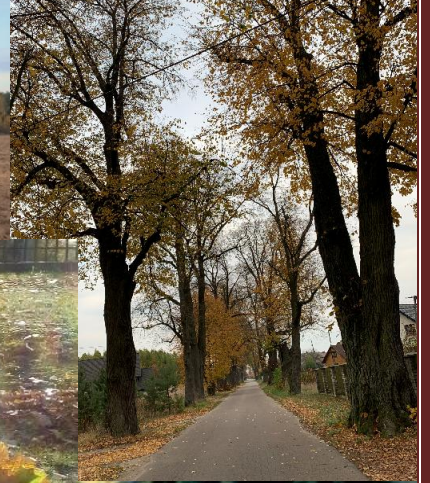
Uwaga! Uwaga! Ruszył już projekt „Mały Miś w Świecie Wielkiej Literatury” - wyjątkowe, ogólnopolskie wydarzenie, w ramach którego w przedszkolach przekazywana jest miłość do czytania. Edycja 2019/2020 podzielona jest na 4 moduły: Czytające przedszkolaki, Misiowy wolontariat, Play with Little Teddy Bear oraz Dzień pluszowego misia. Mały Miś poprzez bajki i wierszyki pokaże, że w książkach znajdują się odpowiedzi na najważniejsze pytania dotyczące systemu wychowania do wartości, kształtowania postaw obywatelskich i patriotycznych, profilaktyki uzależnień, rozwijania kreatywności, wiodących kompetencji kluczowych, że satysfakcja z ofiarowania komuś uśmiechu jest największym podziękowaniem i nagrodą za wykonaną pracę. W projekcie uczestniczą wszystkie nauczycielki edukacji przedszkolnej wraz ze swoimi wychowankami. Miłych spotkań w gronie przyjaciół Małego Misia :) *M. StaniszeWSka*

W Adelinie, położonym zaledwie kilka kilometrów od Jasienicy, powstał tzw. "Bookworm Cabin", domek do czytania. „Bookworm”, to angielski odpowiednik polskiego "mola książkowego", a więc osoby, która uwielbia czytać. I to głównie dla takich osób powstało to niezwykle miejsce. Na półkach w Bookworm Cabin na gości czekają setki książek, odbywają się tam także regularne niespodzianki dla czytelników – między innymi „przedpremierowe weekendy”, w trakcie których można znaleźć niedostępne jeszcze na rynku wydania najbardziej wyczekiwanych tytułów.

Ten domek powstał po to, by się wyciszyć, zapomnieć o telefonie, Internecie, czytać, podziwiać piękne tereny, choćby taki, jak na zamieszczonym zdjęciu, które zostało wykonane 3 tyg. temu, w Adelinie, blisko chatki do czytania.

Jesień da się lubić!

SKARPETKI

Skarpetki to część ubioru, o której przypominamy sobie szczególnie jesienią.

Na tę niepozorną część garderoby wielu mężczyzn jeszcze do niedawna, nie zwracało szczególnej uwagi. W końcu zostały docenione! Dzięki nim, cały strój może mieć niepowtarzalny charakter. Zgodnie z najpowszechniejszą zasadą, kolor skarpetek warto bowiem dobrać do koloru spodni. Dzięki temu wysmuklą optycznie nogę, a skarpetka będzie przedłużeniem nogawki. Coraz częściej panowie decydują się na odważne kolory i wzory. Dobierają je do koszul, marynarek, krawatów. Kontrastowe skarpetki dają niezwykle interesujący efekt i potrafią ożywić nawet najbardziej stonowany strój. Takie skarpetki, jak na zdjęciu poniżej, są teraz HITEM! ;)

Najstarsze skarpety mają 1600 lat.

Były one zakładane do...

sandałów.

Obecnie mamy różne rodzaje skarpetek:

- na telefon,
- antypoślizgowe dla psów,
- złuszczące,
- uciskowe,
- kompresyjne,
- na gips,
- ocieplające do kaloszy,
- rowerowe, kolarskie,
- FIT OXELO, do jazdy na rolkach,
- letnie, zimowe, robocze, ciepłe, wysokie, niskie, mocne, trwałe, przemysłowe górnicze, piłkarskie, trekkingowe, bambusowe, do garnituru..... i ta najważniejsza

- Skarpetka świąteczna (Christmas stocking)

Według legendy, Św. Mikołaj podarował pierwszy prezent trzem biednym dziewczynkom - były to złote monety, które święty niepostrzeżenie włożył do ich wypranych pończoch powieszonych przy kominku.

Kevlar – polimer, z którego przedzie się włókna sztuczne o wysokiej wytrzymałości na rozciąganie.

Włókna wytwarzane z kevlaru stosowane są m.in. w kamizelkach kuloodpornych, kaskach, hełmach, trampolinach. W motoryzacji używany jest do wzmocnienia obręczy i innych elementów rowerów i motocykli oraz produkcji lekkiej odzieży motocyklowej. Jest niepalny, odporny na zużycie i nie przewodzi prądu elektrycznego.

Kelvar wykorzystuje również krakowska firma produkująca skarpetki. Są one cienkie, ale bardzo wytrzymałe, nie przecierają się, nie rozciągają.

Nóżki klasy VIII b

Uczniowie kl. II a, po omówieniu lektury „Niesamowite przygody dziesięciu skarpetek” projektowali wzory skarpet dla dzieci.

Warto przeczytać !

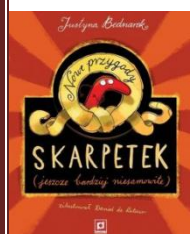
„Niesamowite przygody dziesięciu skarpetek”.

Autor: Justyna Bednarek

Ta książka, to prawdziwe odkrycie literatury dziecięcej ostatnich lat. Została wyróżniona m.in. Nagrodą Literacką Warszawy oraz tytułem najlepszej książki w konkursie

"Przecinek i Kropka", doceniającym literaturę dla dzieci i młodzieży.

Owa książka przypadnie go gustu nie tylko dzieciom, ale także dorosłym, ponieważ zawiera sporą ilość żartów i aluzji. Zawiera ciekawe spojrzenie na świat z perspektywy skarpety, odzwierciedlającej ludzkie zachowania.

Książka "Nowe przygody skarpetek" to kolejna część autorstwa Justyny Bednarek z serii o skarpetkach. W książce poruszone są ważne kwestie takie, jak przyjaźń, miłość i tolerancja.

Warto zagrać !

Gra planszowa „Skarpetki”, to wesoła zabawa dla najmłodszych, która ćwiczy koncentrację, refleks, spostrzegawczość. Zadaniem uczestników rozgrywki jest jak najszybsze odnalezienie par skarpetek, które zagubiły się podczas prania.

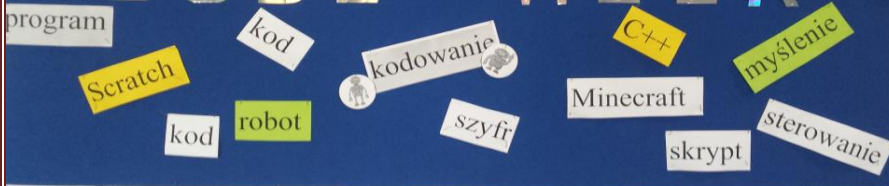

© Mąż pyta żonę:

- Kochanie, dlaczego masz jedną skarpetkę zieloną a drugą niebieską?
- Sama nie wiem....

Ale najdziwniejsze jest to, że mam jeszcze jedną taką parę....

CODE WEEK

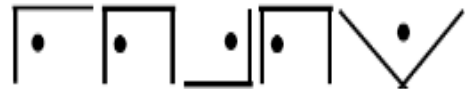
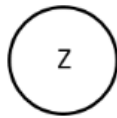
111011000000111000111011011

Od 5 do 20 października w całej Europie, w tym oczywiście w Polsce, świętowaliśmy Europejski Tydzień Kodowania, czyli „#CodeWeek2019”. W ramach tej inicjatywy świętuje się kreatywność, rozwiązywanie problemów i współpracę poprzez programowanie i inne działania związane z technologią informacyjną.

Nasza szkoła również przystąpiła do tego wydarzenia. Nauczyciele informatyki promowali programowanie, zaś pozostali pokazywali uczniom sposoby na realizację pomysłów przy pomocy kodu, poprzez tzw. „Kodowanie na dywanie”. Kodowanie nie posiada ani barier wieku, ani języka, ani miejsca...można kodować właściwie zawsze, w każdym miejscu, niezależnie od tego, ile mamy lat. Bardzo podobała się dzieciom zabawa „Code week”. Uczniowie kodowali różne słowa przy użyciu szyfrów, specjalnych znaków. Podsumowaniem akcji był konkurs „Robot 2019”. Pomysłowość dzieci (i rodziców) trudno opisać słowami.

Kodujcie, szyfrujcie, bowiem umiejętności nabyte w procesie uczenia się kodowania przekładają się na podniesienie jakości życia w różnych jego aspektach.

A	B	C	D	E	F
G	H	I	J	K	L
M	N	O	P	R	S

„Wrażliwość na osoby starsze jest istotną cechą cywilizacji. Cywilizacja będzie się rozwijała, jeśli potrafi szanować rozsądek, mądrość osób starszych”. Papież Franciszek

Dzień Seniora obchodzony jest w kilku wariantach:
1 X - jako Międzynarodowy Dzień Osób Starszych,
20 XI - jako Ogólnopolski Dzień Seniora
oraz 20 X - jako Europejski Dzień Seniora.
W roku 2019 Dzień Seniora przypada na 14 listopada. Wszystkie daty mają jednak wspólny cel – kształtować społeczne postrzeganie osób starszych oraz podejmować wszelkie działania mające na celu zapewnienie im godnego życia. Obecnie na świecie żyje około 600 milionów osób powyżej 60. roku życia. Szacuje się, że w 2050 roku liczba ta wyniesie 2 miliardy.

Większość z nich zamieszkiwać będzie kraje rozwijające się. Starsi ludzie będą zatem pełnić jeszcze większą rolę wychowawczą, niż dotychczas. Doceniajcie mądrość, rady starszych ludzi. Szanujcie, kochajcie i wspomagajcie ich. Pokażcie babci, dziadkowi, że są wam potrzebni. Rozmawiajcie z nimi, dzwońcie jak najczęściej - na pewno się ucieszą, gdy okażecie im zainteresowanie.

Pamiętajcie, że... **ONI BYLI TACY JAK WY,**
a WY BĘDZIECIE TACY, JAK ONI!

Dziadku, wracaj do domu!

Lekarz pochylił w zakłopotaniu głowę. Stan jego pacjenta nie wykazywał żadnej poprawy. Od dziesięciu już dni starzec przestał reagować na leczenie. Nie podnosił się ze szpitalnego łóżka i zdawało się, że nie ma już ochoty dłużej walczyć o życie – zmęczony i zrezygnowany.

Następnego dnia lekarz znowu czuł się zakłopotany. Tym razem z zaskoczenia. Cała energia starca powróciła. Siedział oparty o poduszki i odzyskał kolory.

– Co się wydarzyło? – zapytał lekarz. – Dopiero co wczoraj rozpaczaliśmy nad pana zdrowiem. Dzisiaj zaś wszystko cudownie funkcjonuje! Można wiedzieć, co się panu przydarzyło?

Staruszek uśmiechnął się. Przytaknął ze spokojem i powiedział: – Ma pan rację. Coś się wczoraj wydarzyło. Wczoraj przyszedł do mnie mój wnuczek i powiedział mi:

– Dziadku, musisz wrócić natychmiast do domu: mój rower się zepsuł!

Bruno Ferrero

O talerzu dla babci.

Pewna starsza pani mieszkała za miastem wraz z córką i wnuczką. Mijały lata, a jej ręce stawały się coraz słabsze i słabsze, podobnie jak jej wzrok i słuch. Bardzo chciała być użyteczna, ale choroby i starość spowodowały, że miała niezręczne i niepewne ruchy. Tak więc babunia tłukła naczynia, gubiła sztuczce, rozlewała wodę i potrawy.

Pewnego dnia jej córka, rozdrażniona tym, że matka zbiła jeszcze jeden cenny talerz, posłała chłopca, by kupił drewniany talerz dla babci. Chłopiec ociągał się, ponieważ wiedział, że to upokorzyłoby jego babunię. Głucha na jego wywody mama zmusiła go do postuszeństwa. Ale chłopiec wrócił do domu nie z jednym, lecz z dwoma drewnianymi talerzami.

– Przecież ci mówiłam, żebyś kupił jeden! – zgromiła go mama. – Czy nie rozumiałeś?

– Owszem – odrzekł chłopiec – ale drugi kupiłem dla ciebie, kiedy będziesz stara.

Tradycja hinduska

BABCIA I DZIADEK W SZTUCE MALARSKIEJ 😊

Uśmiechnij się 😊

Do szkoły nauki jazdy przychodzi staruszek.

– Chciałem się zapisać na kurs prowadzenia autobusów.

– A czy na to nie za późno?

– Nie... byłem u lekarza na badaniach, żeby sobie przedłużyć prawo jazdy na moje auto i on mi powiedział, że w tym wieku to najlepiej jeździć autobusem.

Dziadek stwierdził że jego babcia słabo słyszy i postanowił skonsultować się z lekarzem.

Lekarz stwierdził:

– Aby pomóc, muszę wiedzieć jak bardzo jest to zaawansowane. Niech

pan to zbada. Najpierw zada pytanie z odległości 10 metrów, jak nie usłyszysz to z 8 itd... i wtedy mi pan powie przy jakiej odległości usłyszała.

Tak więc wieczorem babcia robi w kuchni kolację, dziadek w pokoju czyta gazetę i stwierdza:

– Jestem akurat 10 metrów od niej, zobaczymy czy usłyszysz.

– Kochanie! – woła – Co jest dziś na kolację? Bez odpowiedzi.

Zmniejszył dystans do 8 metrów, cisza. Zmniejszyła do 6, 4, 2, aż w końcu podchodzi, staje tuż obok niej i pyta:

– Co dziś na kolację?

– Toż szósty raz ci mówię, że kurczak!

"Ucz się i pracuj a dojdiesz do celu..."

Dorośli zapewne pamiętają taki wpis do popularnych kiedyś pamiętników. Był to albumik, ozdobiony serduszkami, ptaszkami, aniołkami, czasami zamykany na kluczyk. Do pamiętnika wpisywali dedykacje członkowie rodziny, nauczyciele, koleżanki. W dobrym guście, oprócz pięknie napisanego wierszyka, było stworzenie jakiegoś rysunku - królowały kwiaty (szczególnie róże), Myszka Miki, postacie z bajek. W zagiętym rożku pisało się sekrety np. „Kto ciekawy, niech wsadzi nos do kawy”.

Na pierwszej stronie najczęściej był wpis: „Proszę ładnie się wpisywać i karteczek nie wrywać, bo karteczki się gniewają, gdy je dzieci wrywają”. I tak na ponumerowanych kartkach były życzenia, rysunki, naklejki, sekrety.

W środku pamiętnika najczęściej była dedykacja:

Wpisuję się w środku,
bo Cię lubię kotku

Na końcu, taka:

Na ostatniej stronie
Wpisał się mąż żonie,
nic nie narysował,
bo obiad gotował.
Nic nie napisał,
bo dzieci kołysał.

Bardzo popularny był taki wpis:

Powiedział mi kotek
z czarnymi oczkami,
żebym się wpisała
do górny nogami!

Optymista pisał:

Są chwile w życiu, które w pamięci zostają,
I choć czas mija, one nadal trwają.
Są też osoby, które raz poznane,
Bywają w życiu niezapomniane.

Pesymista pisał tak:

Wszyscy się wpisują
Lecz o tym nie wiedzą,
Że ten pamiętnik
I tak myszy zjedzą!!

Mamy nadzieję, że wszystkich pamiętników nie zjadły myszy. Leżą one zapomniane, na dnie szuflady... A gdy jesteś babcią już, okulary na nos włoż, weź do ręki album swój i ... powiedz wnukom, że... babcia też kiedyś była dziewczynką ze słodką minką

To były czasy!

Na górze róże, na dole fiołki,
My się kochamy, jak dwa aniołki!

Nie na rok, nie na dwa,
Lecz na zawsze Tobie ja!

Gdy opuścisz szkolne mury
I w daleki pójdziesz świat
Niech ta kartka Ci przypomni
Koleżankę z dawnych lat.

Ucz się i pracuj,
baw się i śmieję.
I zawsze dobre
serduszeko miej.

Nigdy nie zbaczaj z wybranej drogi,
którą obrałaś w wędrówce życia,
choćby Ci ciernie raniły nogi,
a cel wydawał się nie do zdobycia.

Mam jedno życzenie
i to bardzo skromne:
moja droga przyjaciółko,
nie zapomnij o mnie!

Idź przez życie śmiało,
miej wesołą minkę.
Łap szczęście za ogon
i duś jak cytrynkę!

Wszystko przemija w życiu człowieka.
Nawet uroda z czasem ucieka.
Lecz szkolne lata, to baśń zaklęta
o których każdy zawsze pamięta.

Nie ten, kto z Tobą tańczy
Nie ten, kto się z Tobą śmieję
Lecz ten, co z Tobą płacze
Jest Twoim przyjacielem.

Ucz się ucz,
bo nauka to potęgi klucz.
Nie zginie w tłumie,
ten, kto więcej umie.

Życie jest piękne,
gdy żyć się umie,
gdy jedno serce drugie rozumie.

Wciąż te wiersze oklepiane,
z różnych książek przepisane.
A ja piszę skromnie
- "nie zapomnij o mnie".

Choć poznasz życie i cały świat,
wciąż będziesz tęsknić
do szkolnych lat.

Życie jest krajobrazem,
Wiele się w życiu zmienia,
Dziś jesteśmy razem,
Jutro zostaną wspomnienia

Gdy będziesz w kawiarni
słodkie ciastka jadła,
jak zapomnisz o mnie
-obyś z krzesła spadła!

Są chwile w życiu,
które w pamięci zostają.
I choć czas mija,
one nadal trwają.
Są też osoby,
które raz poznane,
bywają w życiu
niezapomniane.

Nad perły i diamenty,
Nad morze i słońce,
Najwięcej jest warte
Serce kochające.

Nie myśl, że szkoła,
to zwykła buda,
że życie szkolne,
to łyż i marzenia.
Szkoła, to arka
mądrości i wiedzy,
A szkolne życie
- warte wspomnienia.

Młodość ma zawsze kilka lat.
I krótkie spodnie w kratkę.
W oczach błękit, w głowie wiatr,
a w buzi czekoladkę.

Bądź zawsze szczęśliwa,
złym losom nieznana.
Uprzejma, miła, tkliwa,
przez wszystkich kochana.

Wszystko się kończy,
wszystko przemienie.
I sen się przerwie
- słodkie marzenie.
Lecz coś jest w duszy,
co nigdy nie minie
i wciąż trwać będzie,
a tym jest -wspomnienie.

Dynia pochodzi z Ameryki Południowej i była spożywana już kilka tysięcy lat temu. W Polsce jest dostępna od sierpnia do listopada. Dynia jest bardzo zdrowa, bowiem redukuje tłuszcz i oczyszcza organizm. Istnieje około 800 różnych odmian dyni, jednak tylko około 200 z nich jest jadalnych. Dynia może ważyć nawet do kilkuset kilogramów. Imponująca jest również różnorodność kolorów tego zdrowego warzywa: biały, żółty, zielony, czarny oraz deseń plamisty lub w paski. Ma również niezwykle kształty: okrągłe, owalne, gruszkowate, w kształcie cebuli, gładkie, porowate, z wyrostkami... Do wyprodukowania jednego litra oleju z pestek dyni potrzeba 35 dyni. Olej z pestek dyni obniża poziom cholesterolu oraz zapobiega chorobom serca i układu krążenia. Zawiera witaminy A, E i K, pierwiastek śladowy selen, fitosterole i kwas linolowy.

Rokrocznie, od września do listopada, w niewielkim mieście Ludwigsburg, organizowana jest wystawa dyni. Prezentowane są na niej wykonane z dyni fascynujące dzieła sztuki, nawiązujące do różnej tematyki.

Największa dynia na świecie, ważąca **1190,49 kg** została wpisana do Księgi Rekordów Guinnessa dzięki potwierdzeniu jej rozmiarów przez Wielką Wspólnotę Dyni.

Październik w USA, to zdecydowanie miesiąc dyni. Towarzyszyła ona rdzennym Amerykanom od niepamiętnych czasów, a i dziś nie traci na swojej popularności. Jesień to czas zbiorów i wyjazdów na farmy. Całe rodziny z dziećmi wyjeżdżają poza miasto, gdzie mogą pospacerować, przejechać się wozem na słomie i wybrać swoją własną dynię z pola, jest to tzw. „**pumpkin picking**”. Jest to bardzo fajna forma spędzania wolnego czasu. Przeważnie zajmuje cały dzień. Zwieńczeniem tego są owoce i warzywa, które można zabrać do domu i niezapomniane wspomnienia. Jesień to także święta i festiwale. Najważniejszymi jesiennymi świętami są **Thanksgiving** i **Halloween**.

Thanksgiving, to jedno z najważniejszych świąt w USA. Jest obchodzone w czwarty czwartek listopada. Corocznie tego dnia wszyscy Amerykanie, na cześć pierwszych pielgrzymów, którzy dopłynęli na statku Mayflower w 1620 r. i przetrwali bardzo srogą zimą składają podziękowania. Mamy pieką indyka z nadzieniem i sosem żurawinowym, kukurydzę i przepyszne ciasta z dynią i orzechami pekan. Jest to czas dla rodzinnych spotkań.

Halloween, to święto obchodzone 31 października. Wywodzi się ono z kultury celtyckiej i jest w Stanach bardzo powszechne. Młodszy i starszy tego dnia przebierają się. Organizowane są parady i imprezy, na których można zaprezentować się w swoim stroju. Dzieci tego dnia zbierają cukierki i robią psikusy, jeśli ktoś nie da cukierka, jest to tzw. **trick-or-treating**. Jest to bardzo miłe i słodkie święto.

Marysia, Zosia i Ania

„Bajkowa karoca z dyni”

W październiku, w naszym przedszkolu ogłoszony był konkurs dla dzieci i ich rodziców „Bajkowa karoca z dyni”. Głównym bohaterem konkursu była dynia. Zadaniem dzieci i rodziców była zamiana tego jesiennego warzywa w bajkową karocę. Kreatywność dzieci i rodziców przeszła najśmielsze oczekiwania. Wyczarowano istne cuda. Bardzo dziękujemy za tak liczny udział w konkursie.

I. Bruzik

„Spieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą...” pisał w swoim utworze ks. Jan Twardowski. Koniec października i listopad to czas zadumy i refleksji nad tymi, którzy odeszli. Może to jedyny czas, kiedy się zatrzymujemy, wracamy myślami i pochylamy nad mogiłami bliskich.

Taki dzień, był też 22 października 2019 r. w Społecznym Muzeum Ziemi Tuszczkańskiej. Organizatorzy przygotowali wystawę poświęconą ludziom, którzy byli zaangażowani w lokalną oświatę **„Poświęcili się pracy w szkole”**. Część z nich mogła sobie przypomnieć o swoich dokonaniach, a o tych których zabrakło wśród nas, można było poczytać, obejrzeć ich zasługi oraz odznaczenia. Jedno jest pewne, że człowiek żyje tak długo, jak długo żyje pamięć o nim.

Wtorkowa wystawa to nie tylko podziękowanie za wkład i pracę jaką w nas włożyli nauczyciele, to hołd dla nieżyjących i szacunek dla naszego zawodu. Wśród licznych nauczycieli można też znaleźć i tych którzy pracowali w naszej szkole - w Jasienicy.

Stąd też warto wybrać się w wolnej chwili wraz z rodzicami do muzeum, by obejrzeć wystawę. Uroczystości towarzyszyła promocja książki Anny Wojtkowskiej „Za bramą wiecznego spokoju”. W dwóch tomach spisane są biografie wszystkich tych, którzy związani byli z naszą oświatą w powiecie wołomińskim. Trzy pozycje tej wyjątkowej historii oświaty znajdują się w szkolnej bibliotece. Piękne i miłe jest to, że ekspozycja cieszyła się ogromną frekwencją. Kustoszom gratulujemy i dziękujemy!

Agnieszka Wałaskiewicz

Takie ciche, ciche święto...

Takie ciche, ciche święto..:

**Rozjarzone świeczkami,
Dzień, w którym serce pozdrawia,
Pamięta**

**Tych, co rozstali się z nami.
Święto rozsnućie mgliście
Nad jesiennym, zadumanyim światem,
Gdy żywi zmarłym dobrą myśl wyślą,
Zmiotą z grobu zeschnięte liście,
Położą kwiatek.** *H. Łochocka - „Dzień Zaduszny”*

**NADSZEDŁ DZIEŃ 1 LISTOPADA I TAKA CISZA WSZĘDZIE,
ŻE SLYCHAĆ, JAK JESIENNY LIŚĆ OPADA.
BĘDZIEMY STAĆ W JEDNOŚCI DWÓCH ŚWIATÓW ODLEGŁYCH,
PATRZĄC NA ZNICZE PAŁACE SIĘ W DNIU WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH.**

Zespół redakcyjny gazetki „Szkolna 8”

